

Искамъ да го избави́хъ отъ рѣцѣ-тѣ на Египтяне-тѣ и да го въведѣхъ въ она́хъ прѣкраснѣхъ и пространнѣхъ земѣхъ, която кыпи съ медъ и млѣко—въ земѣхъ-тѣ Хаанаанскѣхъ. Азъ тя испращамъ до фараона да изведешъ народа ми изъ Египетъ“. Моисей съ смиреніе казалъ: „Господи, кой сѣмъ азъ, да ся осмѣлѣхъ да прѣдстанѣхъ прѣдъ царя Египетскаго и да изведѣхъ сынове-тѣ Израилевы изъ Египетъ? Та и сынове-тѣ Израилевы нѣма да мя послушатъ и да повѣрватъ, че ми ся е явилъ Господь“. Богъ казалъ Моисею: „Что е това въ рѣцѣ-тѣ ти?“—„Жезлъ“, отговорилъ Моисей.—„Хвърли го на земѣхъ-тѣхъ“, рекълъ Богъ. Моисей хвърлилъ жезла си, и жезла-тъ ся прѣобърнѣлъ въ змѣю. Моисей ся уплашилъ и щалъ да побѣгне отъ тамо, нъ Господь му рекълъ: „простри рѣкѣхъ-тѣхъ си и вземи змѣю-тъхъ“. Моисей прострѣлъ рѣкѣхъ-тѣхъ си, взелъ змѣю-тъхъ, и тя станѣла пакъ жезлъ. Богъ казалъ още Моисею: „Тури си рѣкѣхъ-тѣхъ въ пазухѣхъ-тѣхъ“. Моисей си турилъ рѣкѣхъ-тѣхъ въ пазухѣхъ-тѣхъ, и кога ѣхъ извадилъ, той видѣлъ, че была покрита съ бѣлы струпы; нъ кога, по повелѣніе Божіе, ѣхъ турилъ въ пазухѣхъ-тѣхъ си второй пѣтъ, извадилъ ѣхъ здравъ. „Тыя чудеса“, рекълъ Богъ, „ще увѣрятъ сынове-тѣ Израилевы, че Богъ на твои-тѣ отцы ся е явилъ тебѣ.“—„Господи“, рекълъ Моисей, „азъ сѣмъ късноязыченъ, съ мѣкѣхъ изговарямъ думы-тѣхъ.“ Нъ Господь го попыталъ: „Кой е далъ уста чловѣку? Кой прави видяща и слѣпа? Не Азъ ли? Иди! Азъ щѣ бѣдѣхъ при уста-та ти; Азъ щѣ тя научъхъ, что да говоришь.“ Моисей, който още не считалъ себе си способенъ за толкъсь велико дѣло, казалъ: „Господи! молихъ Ти ся, испрати другого!“ Тогава Господь казалъ: „Братъ ти Ааронъ е краснорѣчивъ. Той ще тя посрѣщне съ радость. Ты ще влагашъ въ уста-та му думы-тѣхъ Ми. Вмѣсто тебе той ще говори на народа.“ — Моисей ся покорилъ на волю-тъхъ Божію. Той отишълъ при Іоѳора и молилъ го да го отпустне да иде въ Египетъ. Іоѳоръ му казалъ: „Иди съ миромъ!“ Тогава Моисей качилъ на ослы женѣхъ-тѣхъ си и двама-та си сынове; взелъ си жезла (тоягѣхъ-тѣхъ) и пустилъ ся въ пѣтъ. Между